

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 17C/50/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112238744
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Majeriková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2013:5112238744.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Annou Majerikovou v právnej veci navrhovateľa: L. O., nar. X.X.XXXX, bytom K. XXXX/XX, J., občan SR, právne zastúpený B.. L. K., advokát so sídlom námestie A. I. XX/X, O. K., proti odporcovi: C. poisťovňa, a.s. Z. T. W., so sídlom Z. XX, K., T.: XX XXX XXX, o zaplatenie 393,24 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 42,80 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 2.11.2012 domáhal voči odporcovi uloženia povinnosti zaplatiť 393,24 eur na tom skutkovom základe, že navrhovateľ bol účastníkom škodovej udalosti dňa 16.11.2011 na mieste Letná, Žilina, ktorú zavinil vodič Milan Jakubis idúci pred vozidlom navrhovateľa, keď prešiel cez kamene, ktoré následkom odrazu a vplyvom rýchlosti odskočili od jeho zadného kolesa do čelného skla navrhovateľa, čím ho poškodili, a to vozidlo Toyota Avensis, ev. č. ZA XXXCV. Vozidlo bolo poistené zo zodpovednosti za škodu z prevádzky motorového vozidla č. poisťnej zmluvy XXXXXXXXXXX/XXXXXXXXXX. Z titulu tejto škodovej udalosti navrhovateľ nechal opraviť čelné sklo na poškodenom vozidle a za opravu čelného skla mu bola dňa 22.11.2011 vystavená faktúra č. 201100520 na sumu 393,24 eur, keďže sa jedná o škodovú udalosť, ktorá je krytá povinným zmluvným poistením. Odporca listom zo dňa 2.12.2011 oznámil, že v danej veci neboli splnené podmienky na poskytnutie poistného plnenia, keď bez akýchkoľvek pochybností nebolo preukázané, že ku vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla Toyota, ev. č. ZA XXXDM, t.j. vozidlom p. M. B.. Navrhovateľ v tejto súvislosti poukázal na komentár k ust. § 427 Občianskeho zákonníka, a to zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, že základnou podmienkou zodpovednosti podľa § 427 Občianskeho zákonníka je to, že ide o škodu spôsobenú osobitnou povahou prevádzky. Za udalosti vyvolané osobitnou povahou prevádzky dopravných prostriedkov sa podľa súdnej praxe považujú také skutočnosti, ktoré sú objektívne spôsobilé vyvolať škodu a ktoré súvisia s prevádzkou dopravných prostriedkov (R 20/1975) a v prípade škody spôsobenej kameňom vymršteným spod kolesa idúceho motorového vozidla niet sporu, že ide o škodu spôsobenú okolnosťou, ktorá má pôvod v prevádzke motorového vozidla (najmä v dôsledku rýchlosti vozidla). Tiež uviedol, že svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať. V súvislosti s vyššie uvedeným navrhovateľ poukázal i na aplikačnú prax, a to odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 9C 96/2011, potvrdený krajským rozhodnutím č.k. 9Co 31/2012, kedy súd dospel k záveru, že sa jedná o takú škodu (spôsobenú okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke motorového vozidla, nakoľko samotné odskočenie skaliek

spod kolies predmetného vozidla bolo spôsobené rotáciou kolies motorového vozidla škodcu, ktoré v zmysle príslušných právnych predpisov majú mať dezén s určitou hrúbkou, pričom predmetná rotácia je sprievodným javom pohybu motorových vozidiel, t.j. bez rotácie kolies motorového vozidla by nedošlo k jeho pohybu.

Odporca vo svojom vyjadrení zo dňa 11.2.2013 (č.l. 23) žiadal návrh zamietnuť. Uviedol, že navrhovateľ si uplatnil u odporcu nárok na náhradu škody zo dňa 16.11.2011 z povinného zmluvného poistenia motorového vozidla ev.č. ZA XXXDA, pričom prihladnuc ku všetkým okolnostiam nemôže vodič motorového vozidla, prevádzkou ktorého bola údajne spôsobená škoda, jednoznačne potvrdiť alebo vyvrátiť vznik zodpovednosti za škodu, ako aj samotnú škodu, v danom čase na danom mieste nemôže si byť vedomý odskočenia predmetu od vedeného motorového vozidla, a teda nie je možné objektívne preukázať, že predmet, ktorý údajne poškodil čelné sklo na poškodenom motorovom vozidle, bol odmrštený prevádzkou motorového vozidla poisteného. Ani záznam o dopravnej nehode nepreukazuje, že škoda vznikla v dôsledku prevádzky motorového vozidla poisteného v danom čase, keďže vodič motorového vozidla takúto vedomosť nemôže objektívne mať a podpis na listine záznam o dopravnej nehode zo strany vodiča motorového vozidla, ktorým údajne bola škoda spôsobená, nie je preto možné považovať za relevantný dôkaz, keďže tento nemohol objektívne vidieť priebeh deja a bezprostredný vznik škody na motorovom vozidle navrhovateľa, nakoľko sa musel venovať premávke. Pre vznik zodpovednosti za škodu vodiča motorového vozidla je potrebné naplnenie štyroch základných znakov zodpovednosti za škodu, a to porušenie právnej povinnosti, vznik škody, kauzálny nexus medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody a zavinenie vodiča. Pokiaľ ide o zodpovednosť vodiča motorového vozidla za vzniknutú škodu, vždy pôjde o zodpovednosť za zavinenie, t.j. o zodpovednosť subjektívnu. Poistený, ako vodič motorového vozidla, neporušil žiadnu povinnosť uloženú mu všeobecne záväznými právnymi predpismi, a teda neexistuje ani základný predpoklad nároku navrhovateľa na náhradu škody.

Prevádzateľ motorového vozidla podľa § 427 Občianskeho zákonníka zodpovedá objektívne, teda na vznik jeho zodpovednosti nie je potrebné zavinené protiprávne konanie, postačuje preukázanie skutočnosti, že škoda vznikla v súvislosti s osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla, vznik škody a existenciu kauzálneho nexu medzi nimi. Bolo teda na poškodenom, aby preukázal naplnenie podmienok pre vznik objektívnej zodpovednosti navrhovateľa a navrhovateľ nepreukázal príčinnú súvislosť medzi prevádzkou motorového vozidla odporcu a škodou vzniknutou na jeho motorovom vozidle. V prípade odmrštenej skalky kameňa od kolies motorového vozidla si vodič vzhľadom na hmotnosť takto odmršteného predmetu nemôže byť vedomý toho, že spod jeho kolies odletela skalka, pretože túto skutočnosť vzhľadom na pomer hmotnosti vozidla a skalky nemôže zaregistrovať, a preto vzhľadom na vyššie uvedené nie je preukázané, že príčinou škody ako následku je prevádzka poisteného motorového vozidla, a preto ani nemôže byť dostatočne preukázaný ani kauzálny nexus. V prípade, ak by napriek vyššie uvedeným skutočnostiam došiel súd k záveru, že príčinná súvislosť je preukázaná, zastáva odporca názor, že napriek tejto skutočnosti je potrebné podaný žalobný návrh zamietnuť, a to z dôvodu existencie liberačných dôvodov. S poukazom na ust. § 428 Občianskeho zákonníka, že prevádzateľ sa svojej zodpovednosti zbaví len ak preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať. Okolnosti majúce povahu v prevádzke vozidla sú okolnosti vnútorné, zásadne ide o technický stav motorového vozidla a jeho súčastí spojených s vozidlom a ostatnými okolnosťami, t.j. okolnosti existujúce mimo samotného motorového vozidla sú okolnosťami vonkajšími a nesúvisiacimi s prevádzkou motorového vozidla. V zásade sa teda prevádzateľ motorového vozidla podľa druhej vety ust. § 428 Občianskeho zákonníka môže zbaviť zodpovednosti za škodu, ktorá síce bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla, avšak bola vyvolaná vonkajšími okolnosťami, ktoré nemajú pôvod v prevádzke, pričom skalka, kameň, ležiaca na vozovke je jednoznačne okolnosťou vonkajšou, teda nemá pôvod v prevádzke motorového vozidla a je možné za predpokladu preukázania, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od prevádzkovateľa požadovať, prevádzkovateľa liberovať zo zodpovednosti za takúto škodu. Poistený ako vodič motorového vozidla, prevádzkou ktorého údajne došlo k vzniku škody, vyvinul objektívne možné úsilie, ktoré možno požadovať, aby zabránil vymršteniu skalky a vzhľadom na splynutie kameňa s vozovkou faktickú nemožnosť rozpoznať prekážku na vozovke a zabrániť tomuto druhu nehôd má zato, že od prevádzateľa nebolo možné požadovať väčšie úsilie na odvrátenie škody, a preto je zbavený zodpovednosti za škodu. Opačný výklad robí vodiča zodpovedným za náhodu, čo je z hľadiska práva neprijateľné a i vzhľadom na historický výklad zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, nesprávne.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, odporcu, výsluchom svedkov, oboznámením sa s pripojenými listinnými dôkazmi a dospel k nasledovným skutkovým zisteniam.

Navrhovateľ zotrval na podanom návrhu a jeho skutkovom odôvodnení a za to, že bola preukázaná príčinná súvislosť medzi vznikom škody a priebehom škodovej udalosti a má zato, že vymrštenie kameňa je okolnosťou, ktorá má svoj pôvod v prevádzke motorového vozidla, a preto exkulpácia v tomto prípade neprichádza do úvahy. Uviedol, že v tom čase vozidlo viedol manžel a na ceste neboli žiadne motorové vozidlá a vzdialenosť medzi vozidlami bola asi 4 m. Videl, že niečo buchlo do skla, sklo sa rozštíepilo dole pri stierači. Pozná vodiča p. B., pracuje s jej manželom.

Odporca zotrval na svojom vyjadrení, žiadal návrh zamietnuť, má zato, že nebol preukázaný kauzálny nexus v danej veci a skalku ležiacu na vozovke považuje za vonkajšiu okolnosť, ktorá nemá pôvod v prevádzke motorového vozidla a žiadal návrh zamietnuť. Poukázal na predložené právoplatné súdne rozhodnutia v obdobnej veci 14C 80/2012 v spojení s rozhodnutím potvrdeným Krajským súdom v Žiline 6Co 468/2012.

Svedok O. J. (manžel navrhovateľa) ku skutočnosti nehodového deja uviedol, že v Budatíne sa zaradil za vozidlo, ktoré išlo pred ním a asi po 20 až 50 m prišiel náraz, rozbilo mu čelné sklo a nešlo za ním žiadne auto a následne začal na vozidlo blikať, a keď zastavilo, spisali záznam o dopravnej nehode a rozišli sa. Poznajú sa, sú kolegovia v práci, v protismere nešli žiadne vozidlá.

Svedok M. B. - vodič poisteného motorového vozidla na pojednávaní uviedol, že vozidlo má v dobrom technickom stave, v danej oblasti išiel päťdesiatkou a s vodičom druhého motorového vozidla sú kolegovia. K nehodovému deju uviedol, že boli sami na ceste, pred motorovým vozidlom išiel do 10 m a odbočoval na hlavnú cestu, kde bol posypový materiál - štrk vedľa cesty, išlo o zimné obdobie. Či odskočila skalka od jeho motorového vozidla vidieť nemohol, lebo od výroby sú na jeho motorovom vozidle čierne sklá a nepostrehol ani moment poškodenia za ním idúceho vozidla. Zastavil až potom, keď začal blinkať na neho vodič za ním idúceho vozidla. Záznam spisoval p. O..

Zo záznamu o dopravnej nehode zo dňa 16.11.2011 (čl. 7) súd zistil, že v zázname sú uvádzané skutočnosti a to označenie držiteľov a vodičov motorového vozidla (A) Toyota Rav 4, ZA XXXDM a vozidla (B) Toyota Avensis, ZA XXXCV a podpis zúčastnených s uvedením prasknuté čelné sklo. V zázname nie je špecifikované označenie ako k nehode došlo, kto nehodu zaviniel, bez označenia plániku nehody.

Na tlačive „uplatnenie nároku na náhradu škody“ zo dňa 22.11.2011 (čl. 8) súd zistil, že poškodený uviedol dátum a miesto škody 16.11.2011 Letná - Žilina s popisom, že počas jazdy pred ním idúcemu vozidlu odskočili kamene od zadných kolies do jeho čelného skla, ktoré poškodili; vznik škody nebol šetrený políciou a za vinníka označil vodiča poisteného motorového vozidla ev. č. ZA XXX DM.

Nebolo v konaní sporné, že faktúrou č. 201100520 zo dňa 22.11.2011 dodávateľ Autosklo Žilina, s.r.o. vyúčtoval navrhovateľovi ako odberateľovi čelné sklo Toyota Avensis spolu s montážou vo výške 393,24 eur, ktorú navrhovateľ uhradil príjmovým pokladničným dokladom dňa 22.11.2011 (čl. 6,15).

Ďalej súd zistil, že odporca listom zo dňa 2.12.2011 a 27.2.2012 adresovaných navrhovateľovi ku škodovej udalosti zo dňa 16.11.2011 (čl. 9,11) oznámil, že uplatnený nárok považuje za nepreukázaný a bez poskytnutia poistného plnenia z poistnej zmluvy vozidla ev. č. ZA XXX DM.

Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

V konaní nebolo sporné, že pre motorové vozidlo Toyota, ev. č. ZA XXXDM bolo uzavreté u odporcu poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistnou zmluvou č. 6809727279/1070503253.

Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci.

Podľa § 4 ods. 4 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa ods. 2 a ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 427 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

Podľa § 428 Občianskeho zákonníka, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

V danej prejednávanej veci súd pri rozhodovaní právne posudzoval len ten skutkový stav, ktorý deklarovali účastníci konania a len ten skutkový stav, ktorý účastníci preukázali dôkazmi. Je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že bolo na navrhovateľovi, aby už v samotnom žalobnom návrhu riadne popísal skutkový stav, resp. okolnosti, od ktorých odvodzuje svoj nárok a tento následne s dôkazmi preukázal. Súd sa zaoberal opisom priebehového deja v tejto súvislosti musí poznamenať, že nebolo jednoznačne preukázané, že k poškodeniu čelného skla vozidla navrhovateľa došlo práve vymrštením kameňa spod vozidla motorového vozidla poisteného u odporcu. Svedok - vodič poisteného motorového vozidla, ktorý mal poškodenie spôsobiť, takýto priebehový dej ani nezaregistroval a teda všetky tvrdenia navrhovateľa vyplývajú len z jeho vyjadrení resp. vodiča poškodeného motorového vozidla (manžela navrhovateľa), ktorý však podľa názoru súdu nemohol vnímať vymrštenie kameňa, ale len náraz kameňa do čelného skla, pričom vymrštenie spod kolies vozidla poistenca odporcu následne odvodil a nemožno vylúčiť, že kameň mohol byť odmrštený aj od iného vozidla, pričom nehodový stav, ktorý udávali zúčastnené osoby (svedkovia tj. vodiči vozidiel) súd nepovažoval za objektívny, keď výpovede zúčastnených osôb škodovej udalosti boli ovplyvnené ich priateľským a kolegiálnym vzťahom a vzájomnou komunikáciou, pričom na druhej strane pre jednoznačné objektívne zistenie z prípadného nehodového deja tento nezabezpečili hodnovernými dôkazmi, či už podrobným náčrtom už v zázname z nehody, resp. fotodokumentáciou. Súd je toho názoru, že bez toho, aby mal navrhovateľ akýkoľvek dôkaz o tej skutočnosti, že k poškodeniu - prasknutiu čelného skla jeho motorového vozidla došlo prevádzkou poisteného motorového vozidla u odporcu (medzi vzniknutou škodou a konaním poisteného je vzťah príčiny a následku), zostala jeho argumentácia len v rovine ničím nepreukázaných tvrdení. Sám navrhovateľ nepostupoval v súlade so zásadou, že právo patrí bdelym (pozorným, obozretným, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu svojich práv a sú predvídaví aj čo do možnosti vzniku problémov s preukazovaním kde a ako došlo ku škode a kto za ňu zodpovedá. V konaní nebolo teda jednoznačne preukázané, že škodu spôsobil vozidlom poistenec odporcu.

Podľa názoru súdu, že aj keby nepochyboval o tom, že opis skutkového deja zodpovedá skutočnosti a mal ho za preukázaný, nebola by daná zodpovednosť poistenca odporcu a tým aj povinnosť odporcu plniť za poisteného zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Súd má za to, že v danom prípade príčinou vzniku škody bola okolnosť, ktorá pôsobí mimo prevádzky dopravného prostriedku a ktorá je navyše neočakávaná (v danom prípade nepredvídateľná). Zbavenie sa zodpovednosti prevádzateľa prichádza do úvahy, ak síce vznik škody súvisel s okolnosťami, ktoré majú svoj pôvod v prevádzke dopravného prostriedku, avšak bezprostrednou príčinou vzniku škody bola iná okolnosť, ktorú nemožno objektívne predvídať, a tým ani škode zabrániť. V súvislosti s objektívnou predvídateľnosťou a možnosťou zabrániť vzniku škody je v praxi predmetom sporu škoda spôsobená kameňom vymršteným spod kolesa idúceho motorového vozidla. Niet sporu, že ide o škodu spôsobenú

okolnosťou, ktorá má pôvod v prevádzke motorového vozidla (najmä v dôsledku rýchlosti vozidla) a v danom prípade preto súd zvažil i možnosť liberácie prevádzateľa s poukazom na to, že nie je možné objektívne predvídať, že na ceste sa môže nachádzať kameň (štrk) a teda v danom prípade vo vzťahu k okolnostiam, ktoré majú pôvod v prevádzke motorového vozidla, chýba priama príčinná súvislosť, pretože sa nejedná o priamy následok. Príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou je základným predpokladom, ktorý musí byť splnený bez ohľadu na to, či ide o povinnosť k náhrade škody vyvodzovanú zo zodpovednosti založenej na princípe zavinenia alebo na základe objektívnej zodpovednosti a vzťah príčiny a následku musí byť bezprostredný (priamy). V danom prípade prevádzka motorového vozidla pôsobila priamo na predmet ležiaci na vozovke, ktorá následkom pôsobenia vozidla sa uviedla do pohybu a až samotný odmrštený predmet spôsobil škodu. Preto v danej veci prichádza do úvahy exkulpácia, teda vyvinenie sa odporcu a teda ak bol vozidlom poisteným u odporcu vymrštený kameň, vodič škodu objektívne zabrániť nemohol ani vynaložením všetkého úsilia, ktoré je možné od neho požadovať; nie je možné požadovať od vodiča väčšie úsilie na odvrátenie škody ako jazdiť primeranou rýchlosťou, ani požadovať, aby sústredil pri jazde svoju pozornosť na každý kamienok na ceste, ktorý by vo väčšine prípadov ani nespozoroval a snažil sa mu vyhnúť, pretože to je objektívne nemožné. Súd mal z vyjadrení zistené, že poistené vozidlo sa pohybovalo povolenou rýchlosťou, na vozidle od výroby sú čierne sklá a vodič ani nepostrehol odmrštenie predmetu (kamienok) a teda odporca ani neporušil žiadnu zo svojich povinností. Z dôvodu, že udalosť nie je priamo spôsobená okolnosťami v prevádzke motorového vozidla, pričom škodu vodič nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého možného úsilia, ktoré možno spravodlivo po ňom požadovať, preto súd návrh navrhovateľa zamietol.

V tejto súvislosti záverom súd poukazuje na rozhodnutie 14C 80/2012 v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím Krajského súdu v Žiline uznesením 6Co 468/2012 zo dňa 27.3.2013 v obdobnej právnej a preto súd z citovaného právoplatného rozhodnutia v obdobnej veci pri svojom rozhodnutí vychádzal; napokon, povinnosť súdu rozhodovať v obdobných veciach rovnako a v prípade odklonu od judikatúry, povinnosť uviesť dostatočné a presvedčivé dôvody pre tento odklon, jednoznačne vyplýva aj z požiadaviek právnej teórie.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého zákonného ustanovenia účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal v spojení s ustanovením § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Odporca ako úspešný účastník konania si náhradu trov konania uplatnil, a to vo výške zaplateného súdneho poplatku za podaný odpor a náhrady cestovného za cestu na pojednávanie dňa 13.5.2013 a dňa 26.6.2013 vo výške cestovných výdavkov SAD Banská Bystrica - Žilina a späť tj. spolu 19,30 eur. Súd preskúmal uplatnené trovy a zo spisu mal preukázané, že z podaného odporu zaplatil súdny poplatok 23,50 eur a na cestovnom podľa predložených cestovných lístkov sumu 19,30 eur, a preto súd zaviazal navrhovateľa na zaplatenie sumy 42,80 eur odporcovi tak, ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým

zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).